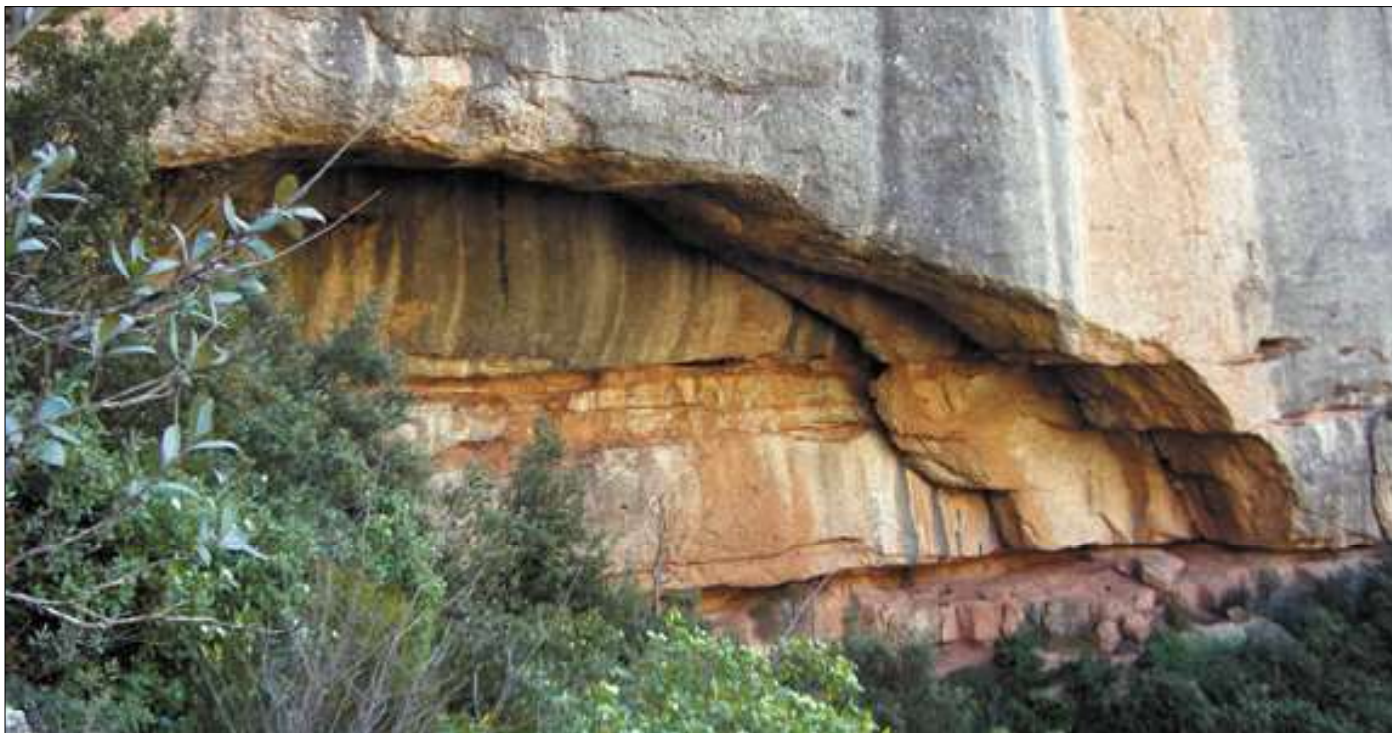
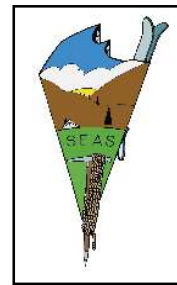

MATINALS SEAS 2017-2018

Excursió dia 25 de març de 2018

COVA DE L'ARCADA (Montserrat)

La Cova de l'Arcada

La naturalesa geològica del massís de Montserrat ha fet possible que s'hi formessin moltes balmes i moltes coves, més o menys profundes, algunes de les quals van ser habitades en l'antiguitat i d'altres van acollir-hi ermitans. Una de les coves més espectaculars del massís és la de l'Arcada.

És al terme del Bruc (l'Anoia), al massís muntanyós de Montserrat, molt a prop de les regions de Les Agulles i dels Frares Encantats. Al vessant nord del serrat del Cabrit, hi ha un profund torrent amagat a l'ombra de les alzines: el de la Coma Alta.

Aquest torrent, normalment sec, baixa en direcció SO fins a arribar a un salt vertical de 50 metres. Al peu d'aquest salt, trobem la cova de l'Arcada. A diferència de la del Salnitre, la de l'Arcada no és subterrània i amb una petita entrada. És just el contrari: oberta i poc fonda, però d'unes mides colossals. El seu arc monumental té unes dimensions aproximades de 30 metres d'alçària per 60 d'amplada i 10 de fondària. Els afeccionats al barranquisme hi poden accedir des de dalt, pel torrent de la Coma Alta.

Pas del Príncep

A l'entorn del coll conegut com a Pas del Príncep, integrat en la regió dels Frares Encantats, segons la divisió topològica feta en el seu temps per Josep Barberà —seguint les pautes de Ramon de Semir—, hi ha una sèrie d'esveltes agulles que han estat força escalades per la seva proximitat al camí de la Portella a coll de Port.

El nom de Pas del Príncep és antic. En el mapa de Joan Cabeza de 1909, ja s'indica aquest indret situant-lo com un pas en el camí que anava del coll de Port (en el mapa s'anomena Porc) cap al Bruc a través del camí del torrent del Lloro, cova de l'Arcada i el Castell. És interessant assenyalar que en la descripció d'aquest itinerari es comenta que passat el Pas del Príncep, venint des del coll de Port, surt un corriol a la dreta en direcció a la canal Ampla i que continua cap als Pouetons i a les Boïgues. Amb el temps, aquest corriol és el que avui ha esdevingut com el camí principal de la Portella a coll de Port.

Els Pallers.

Els Pallers

La carena dels Pallers està formada per un conjunt de roques arrodonides que recorden els antics pallers. Primer es troba la solitària roca de l'Era dels Pallers, després vénen quatre formacions anomenades Agulles de l'Era dels Pallers. Per la seva forma, recorden uns queixals. A continuació hi ha les roques dels Pallers del Mal Any.

Finalment la carena es tanca amb dues formacions molt característiques: la Tisora i la Tisoreta. La primera, tal com indica el seu nom, és una roca amb dues puntes; la segona és una roca que té el centre buit en forma de creu. Cal seguir un petit camí que, senyalat amb unes marques verdes, ressegueix per sota les diferents roques dels Pallers pel seu vessant oest.

Seguint la llegenda montserratina dels Regira-rocs: “conten que, temps era temps, entre els homes hi ha-

via una disbauxa i un lladronici, que res no estava segur enlloc. Aleshores, pels voltants dels Pouetons, vivien una família de gegants anomenats els Regira-rocs, que eren força agradats del que no era seu, i, com que eren tan forts i tan valents, tenien atemorits tots els veïnats de la rodalia. Un any es va escaure que els Regira-rocs van esguerrar la collita del blat, però no es van pas amoïnar. Van robar el blat de tots els camps propers, el van batre i, de la palla, en van fer uns pallers altíssims com mai no se n'hagin vistos d'altres de tan grans. Els seus veïns, desesperats, prou els van moure guerra diverses vegades; però, com que els gegantots eren tan forts, res no hi podien els pobres mortals. Però heus aquí que un dia, per un poder sobrenatural, els grans pallers van ésser tornats pedra i els Regira-rocs precipitats al fons de l'avenç dels Pouetons, en càstig de llurs malifetes i com a exemple per a tots que cada u era ben amo del seu i que calia respectar els béns d'altri”. (Joan Amades: *Llegendes i Tradicions de Montserrat*).